

[Søren P. Larsen.]

ikke har Ret i, at man kan inddele Forhandlingerne i forskelle Grupper og sige, at paa det Tidspunkt var det saadan, og paa det Tidspunkt var det saadan.

Det, som Offentligheden fæster sig ved, og det, der efter min Opfattelse er det faktisk foreliggende i denne Sag, er kort og godt dette: Hvad blev Enderesultatet af disse Forhandlinger, og hvad byggede disse Aftaler paa? Jeg tror ikke, den højtærede Socialminister har Ret i den Betragtning, at Socialreformen var et Led, som man uden videre kunde have sat udenfor, og jeg er tilbøjelig til at tro, at mit Partis Formand, det ærede Medlem Hr. Krag, vil være i Stand til at bekræfte denne Opfattelse; som var den almindelige inden for vor Gruppe: at Socialreformens Gennemførelse i en ændret Skikkelse netop spillede en meget stor Rolle for Regeringen. Dette ligger ogsaa fuldkommen paa Linie med de Udtalelser, som Statsministeren ved Rigsdagens Aabning gentagne Gange har fremsat om de Lettelser, der derved skulde skabes for Kommunerne; og det ligger ligeledes paa Linie med de af Socialministeren gentagne Gange fremsatte Udtalelser om, at af det Vildnis, som den sociale Lovgivning var, skulde en ny Morgenrøde opstaa under den højtærede Socialministers kyndige Førerskab. Jeg maa derfor fastholde, at for Menigmand staar det saaledes, at Gennemførelsen af Socialreformen under de Forhandlinger, der blev ført i Januar 1933, spillede en meget betydende Rolle for Regeringen.

Anden Næstformand (Ulrich): Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har Ordet for en kort Bemærkning.

Christmas Møller: Nu er der foreløbig 2 Konservative og 4 af Partiet Venstre, som har haft Ordet i denne Sag — jeg gør kun denne Bemærkning til det ærede Medlem Hr. Brorsen.

De Bemærkninger, der nu er faldet fra det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen, kan vel ikke bygge alene paa Avisreferater og Bladudtalelser, men maa vel ogsaa bygge paa Referater afgivet af det ærede Medlems Formand og Partiforhandlere. Jeg husker, at det ærede Medlem Hr. Krag Mandag den 30. Januar vilde gøre Rede for Forhandlingerne over for os Konservative, men vi takkede for Æren og betakkede os, da der ingen Grund var til det, vi kunde overhovedet ikke have med det at gøre, det var ligetil. Men nu synes jeg virkelig snart,

Tiden maa være inde til, at man faar klar Besked. Nu siger det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen, at Socialreformen var et vigtigt Led, medens den højtærede Socialminister siger, at vi havde saamænd nok faaet Forliget alligevel. Var det nu ikke, 2 Aar efter, paa Tide at give klar Besked om, hvad det var, der blev aftalt, og hvorledes hele Ordningen var? Det ærede Medlem Hr. Brorsen bedyrede for et Øjeblik siden, at man var saa forfærdelig glad for Forliget i 1933, men saa maa man da virkelig ogsaa være glad for at give en virkelig Redegørelse for det.

Socialministeren (Steincke): Baggrunden for, at jeg overhovedet har udtalt mig under denne Forhandling om, hvad der passerede ved Forliget i 1933, er den, at jeg har set en stigende Tilbøjelighed rundt omkring til at hævde, at Socialreformen var Betaling for Kronenedskæringen. Det er over for dette, jeg har gjort opmærksom paa, hvorledes Forholdet var. Da Forhandlerne lagde Grundlaget til Kriseforliget, fandtes der i dette Grundlag forskellige Foranstaltninger af social Karakter — man kunde sige som Tilbud fra Venstre — herunder omfattende Kriseforanstaltninger; dette Grundlag blev forelagt bl. a. for Fagministrene, altsaa ogsaa for undertegnede. Jeg hævdede da, at man skulde se at blive enig om at gennemføre Socialreformen i Stedet for at køre videre maaske Aar efter Aar paa saa omfattende Kriseforanstaltninger. Dette Synspunkt blev tiltraadt af Ministeriet og derefter af Venstres Forhandlere. For saa vidt har det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen fuldkommen Ret i, at da man skred til de endelige Aftaler, var Socialreformen et afgørende Led, som man ikke uden videre kunde sætte udenfor. Derimod er det mig umuligt at sige, hvad der vilde være sket, hvis Regeringen eller Venstre havde modsat sig den Betragtning, at det var rimeligt at søge Socialreformen gennemført i Stedet for ekstraordinære Kriseforanstaltninger; jeg ved ikke, hvad der vilde være sket under en Betingelse, som ikke kom til at foreligge.

Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller sagde, at det afgørende for de Konservative med Hensyn til at afbryde Deltagelsen i fortsatte Forhandlinger efter Kriseforliget var, at Socialreformen herefter behandlede med bundne Hænder. Hvis denne Betragtning skal betyde, at man af almindelige, politiske Hensyn ikke mente at kunne fortsætte med Behandlingen af et af Forligets Led, Socialreformen, har det ærede Medlem